

zu MBh. 3, 662: प्रवणाय गूढभावेन निम्नगमनाय. — Vgl. लवन 3), उद्दन, अनुप्रवण.

प्रवणम् 2) UTTARARĀMAĀ. 82, 14 (106, 6). BHĀG. P. 10, 5, 23, 13, 34, 53, 45. 11, 23, 33. SĀH. D. 331, 4.

1. प्रवर 2) Z. 11, गोत्र^o ist als copulatives Comp. zu fassen; vgl. प्र-वरगोत्रयोः Verz. d. Oxf. H. 268, b, 39.

प्रवरदर्पण (1. प्र^o + द^o) m. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 277, b, 24.

प्रवरवत् (von प्रवर) adj. am Ende eines comp. sich Jmdes Ahnenreihe bedienend Ind. St. 10, 89. fg.

प्रवरसेन vgl. HARSHAKĀRITA bei HALL, VĀSAVAD. Einl. S. 14.

प्रवर्तक 2) füge vorher angekündigten vor Person hinzu. Nach SĀH. D. 288. 292 das Erscheinen einer Person des darzustellenden Stückes auf der Bühne am Ende des Vorspiels, von Seiten des Schauspielers dadurch motiviert, dass er die Jahreszeit, in der die beginnende Handlung spielt, zu der in Wirklichkeit seienden in Beziehung bringt. — Vgl. प्रवृत्तक, प्रावर्तक.

प्रवर्तन 1) b) शीलं हि मेदेन्मादयोर्मार्गोपाप्युचितकर्मस्वेव प्रवर्तनम् DAÇAK. in BENF. Chr. 194, 5. fg. — d) प्रवर्तनं तु कार्यस्य पत्स्यत्साधुप्रवर्तनम् SĀH. D. 499. 471.

प्रवर्षे, नुरप्रवर्षे: MBh. 7, 8128, v. l. für नुरप्रसंघैः.

प्रवर्षण m. N. pr. eines Berges BHĀG. P. 10, 52, 10. — Z. 3. fg. in der neueren Ausg. S. 100 richtig प्रधर्षण.

प्रवसथ Z. 3 lies 2, 28, 7 st. 2, 87, 7.

प्रवसन Spr. 5373.

प्रवक्ष्या 1) a) DAÇAK. in BENF. Chr. 183, 4. — b) KATHĀS. 51, 194. 52, 325. 330. am Ende eines adj. comp. f. चा 101, 250. वणिकप्रवक्ष्या (also auch f.) 52, 327.

प्रवाचन 1) füge Ruhm und RV. 4, 36, 1 hinzu.

प्रवादिन् vgl. मिथ्या^o.

प्रवाल (die richtigere Schreibart) s. प्रवाल.

प्रवास 3) Titel eines Parīṣiṣṭa des SV. Verz. d. Oxf. H. 383, b, No. 466.

प्रवाह 1) a) unterbrochener Gedankengang SARVADARÇANAS. 23, 5. Reihe 20, 13. fgg.

प्रविभाग Theil UTTARARĀMAĀ. 86, 12 (110, 18).

प्रविरल, ^oतरतारं व्योम R. 7, 59, 23.

प्रविविन्तु. प्रविविन्तुस्तदास्थानम् (so zu lesen) KATHĀS. 53, 49.

प्रविस्तर. प्रविस्तरेण sehr ausführlich R. 7, 37, 1, 59.

प्रवीरक m. N. pr. eines Fürsten BHĀG. P. 12, 1, 31.

प्रवीविविन्तु (vom desid. von विष् mit प्रवि) adj. im Begriff stehend zu umschlingen, — zu überfluthen: सागर (beim Untergange der Welt) R. 7, 36, 46.

प्रवृत्तक 1). DAÇAK. 3, 8. 10 (ähnlich definiert wie im SĀH. D.).

प्रवृत्तिज्ञान n. = प्रवृत्तिविज्ञान SARVADARÇANAS. 19, 17.

प्रवृत्तिप्रत्यय m. bei den Buddhisten ein Begriff von den Dingen der Aussenwelt SARVADARÇANAS. 19, 6.

प्रवृत्तिविज्ञान n. bei den Buddhisten Erkenntniß der Dinge der Aussenwelt (Gegens. आलयविज्ञान) SARVADARÇANAS. 19, 8. fgg.

प्रवेत्तृ (von विद् mit प्र) nom. ag. ein guter Kenner: सर्वशास्त्र^o R.

7, 23, 1, 46.

प्रवेरित, vgl. अहं तु तान्कुरुवृषभानञ्जिह्वैः प्रवेरयन् (v. l. für प्रवेश यन् यमसदनम् (so die ed. Bomb.) MBh. 7, 66. NILAK.: प्रवेशयन्प्रापयन् प्रवेरयन्निति पाठे स एवार्थः.

प्रवेश 1) das Dringen in Jmd, das Sichaufrängen, das Sichmischen in fremde Angelegenheiten: स्वेच्छ्यातिप्रवेशो यो न धर्मः सेवकस्य सः KATHĀS. 60, 35.

प्रवेशक 2) füge m. am Anfange hinzu; Z. 2 lies welchem st. welchen; Z. 6 füge 54 nach 1, 52 hinzu.

प्रव्याहार, so liest auch die ed. Bomb. und NILAK. erklärt प्रव्याहारय durch प्रकृष्टोक्तये um weiter in der Rede fortzufahren.

प्रवाञ्ज KATHĀS. 61, 96.

प्रशंसा, प्रशंसालापा: DAÇAK. in BENF. Chr. 186, 5. घ्रात्म^o Selbstlob PHASAṄGĀBH. 17, b.

प्रशंस्य, महावीर^o v. l. für ^oप्रकाण्ड UTTARARĀMAĀ. ed. Cow. 143, 3, v. l.

प्रशमंकर adj. Ruhe —, das Aufhören bewirkend, unterbrechend, störend: क्रतुक्रियाणाम् R. 7, 5, 45.

प्रशस्तपाद SARVADARÇANAS. 13, 5.

प्रशस्ति 1) Verherrlichung UTTARARĀMAĀ. 115, 14 (136, 12). In der Dramatik ein den Frieden im Lande des Fürsten u. s. w. wünschender Segensspruch: नृपदेशादिशान्तिस्तु प्रशस्तिर्भिधीयते SĀH. D. 405 — Vgl. खण्ड^o, गौडोर्विशकुल^o, इन्द्र^o.

प्रशाखा 1) Z. 2 MBh. 11, 139 gehört wohl zu 2); NILAK.: प्रशाखासु बाल्ययौवनाद्यवस्थासु.

प्रशाक्तक adj. = प्रशाक्त ruhigen Gemüths BHAR. NĀṬJ. 34, 6.

प्रशान्ति, पापप्रशान्तये so v. a. auf dass kein Unheil geschehe Spr. 2437.

प्रशियिल Z. 1 ist चा nach f. hinzuzufügen.

प्रशिय्य, शिष्यशिष्यप्रशिय्याणाम् BHĀG. P. 12, 7, 25.

प्रश्रोतन (von श्रुत् mit प्र) n. das Tröpfeln UTTARARĀMAĀ. 44, 1 (58, 1).

प्रश्नार्णव m. Titel eines astrol. Werkes Verz. d. Oxf. H. 333, b, No. 786.

प्रश्नार्त्त Verz. d. Oxf. H. 123, a, 10.

प्रश्रय, संप्रति करणीयो राजन्ये ऽपि प्रश्रयः UTTARARĀMAĀ. 112, 17 (132, 4).

प्रश्रयादनुवर्तनम् । अनुवृत्तिः SĀH. D. 494.

प्रश्रयवत् adj. = प्रश्रयिन् BHĀG. P. 10, 13, 64.

प्रष्ठ 1) सकामितगतिप्रष्ठैर्महाविद्याधरेश्वरैः KATHĀS. 110, 48.

प्रसक्तव्य adj. n. impers. zu hängen an: तत्तासु (स्त्रीषु) न प्रसक्तव्यम् KATHĀS. 72, 257.

प्रसक्ति 2) Eintritt eines Falles SARVADARÇANAS. 13, 10. 156, 6. 167, 19.

प्रसंख्यान 1) MBh. 14, 2852, v. l. NILAK.: प्रसंख्यानस्तत्कालमात्रसं प्रकाः die nur für den augenblicklichen Bedarf einsammeln. — 2) NILAK.: प्रसंख्यानानेकयत्नेन भूयः स्वर्णमुद्गदिर्मापकान्खारीक्रोषादीन् — 3) a) BHĀG. P. 11, 16, 38. 22, 7. 8. 25. — b) nach NILAK. zu MBh. 3, 1382 bedeutet das Wort hier प्रकृष्टा साधुकीर्तिः Ruhm, Ehre.

प्रसङ्ग 2) Eintritt eines Falles SARVADARÇANAS. 4, 14. 18. 5, 1. 10, 1. 21. 12, 21. 45, 18. Sp. 1092, Z. 16. fgg. कथाप्रसङ्गमुत्पाद्य तमेवमवदत्कपिम् KATHĀS. 63, 110. Z. 23. fg. तद्विरम्यतामतिप्रसङ्गात् so v. a. gehe nicht zu weit UTTARARĀMAĀ. 101, 16 (133, 11). — 5 N. pr. eines Mannes KATHĀS. 53, 12. 14.